

Діщенко Д.В.

Старший викладач кафедри

Кафедри спеціально-фізичної підготовки

Державний Дніпропетровський університет внутрішніх справ

СУЧАСНІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАПРЯМУ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Вступ: навчальна діяльність студентів факультету фізичної культури і спорту тісно пов'язана з відсутністю повторних лекцій і вправ у ВНЗ через насичену програму підготовки, часті зустрічі та змагання. Ці студенти потребують спеціальної форми навчання, яка не поступається за ефективністю традиційної навчальної діяльності у ВНЗ.

Виклад основного матеріалу: сучасні наукові розробки переконливо демонструють безперечні переваги раціонального поєднання традиційних методів навчання з інформаційно-комунікаційними технологіями. Сьогодні актуальною є комплексна проблема удосконалення дослідницьких компетенцій вчителів спорту та вчителів спорту за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій. Тому сучасний вчитель старшої школи має бути мобільним, гнучким, сучасним, здатним адекватно аналізувати й адаптуватися до нових ситуацій та застосовувати наявні знання, вміння та навички за допомогою сучасних інформаційних технологій.

До останніх тенденцій розвитку вищої освіти можна віднести впровадження нових педагогічних технологій та принципів навчального процесу, впровадження нових моделей і змісту навчання впродовж життя, у тому числі дистанційного навчання, на основі широкого використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій. (ІКТ).

Технології дистанційної освіти дозволяють отримати дистанційну освіту, а якість інформації, яку отримують студенти, перевіряється активними методами навчання. Основними перевагами дослідників дистанційної освіти є також гнучкість, модульність, технологічність, оновлення ролі вчителя, підвищення мотивації студентів до самоорганізації, а навчання стає більш інтерактивним та незалежним.[1, с.15]

Доречність запровадження дистанційної освіти є предметом дослідження вітчизняних та зарубіжних лікарів, які займаються фізкультурою та спортом.

У документації Болонської системи освіти дистанційна освіта прирівнюється до другої базової форми навчання у вищих навчальних закладах. Проте сьогодні виникають певні питання щодо використання дистанційних освітніх технологій у підготовці майбутніх фахівців фізичного виховання.

Також слід зазначити, що майбутні фахівці з культури тіла та спорту можуть не мати можливості повноцінно відвідувати заняття через напружений графік тренувань та часті поїздки на збори та змагання. Таким чином, ці студенти потребують специфічної форми навчання, яка є такою ж ефективною, як і традиційна університетська освітня діяльність з дистанційним навчанням.

Організація дистанційної освіти у вищих навчальних закладах, у підготовці фахівців з фізичного виховання та спорту дозволяє студентам систематично проводити позашкільні заняття під час карантину, тренувань, матчів, змагань для розвитку нових форм самостійного навчання.

Однак, на нашу думку, впровадження технологій дистанційної освіти в навчальний процес ще недостатньо розвинулося і вчителі та студенти стикаються з різними проблемами (якість інтернет-комунікації, невизначена мобільність, відсутність живого спілкування, контакт учитель-учень), висока складність і значна витрата матеріалів і часу на розробку курсів дистанційної освіти тощо).

Вважаємо, що основною проблемою при запровадженні дистанційної освіти студентів фізичного спрямування є неможливість повноцінного засвоєння матеріалу через специфіку предмета загальнопрофесійних та спортивних дисциплін.

Відповідно до національних нормативних актів дистанційна освіта – це «можливість у будь-який час отримати та отримати необхідні шкільні знання. Електронна освіта перемагає не лише в науково-методичній літературі, а й завдяки наявній інформаційній інфраструктурі, «великій кількості різноманітних інформаційних систем, джерел інформації, телекомунікаційних мереж, комунікацій та управління інформаційними потоками, організаційно-технічних структур, механізмів». забезпечення його функціональності.

Сьогодні підготовка майбутніх тренерів, вчителів, фахівців з фізичного виховання та спорту проходить в умовах карантину в складних соціально-економічних умовах. Ця тенденція вимагає реформування вищої освіти: зміни класичної форми дистанційного навчання із запровадженням концепції дистанційного навчання, що включає розвиток різноманітних технологій, у тому числі змішаних технологій навчання. Вони підвищують і підвищують ефективність навчально-виховного процесу.

Витоки та розвиток дистанційної освіти значною мірою базуються на дослідженнях вітчизняних та зарубіжних фахівців. У монографії «Теорія та методика інформаційної освіти» дистанційна освіта конкретизує процес передачі знань від викладача до учня, формування навичок інтерактивної взаємодії між викладачем та учнем, а також інтерактивне джерело інформації,

що відображає основні цілі. : зміст , методи, форми організації та навчальні матеріали, надані в контексті застосування засобів ІКТ.

Зарубіжний вчений С. Полат визначає дистанційне навчання як систему навчання, засновану на взаємодії викладача та студентів, дистанційних студентів, що відображають усі його внутрішні форми та методи навчання за допомогою додаткових, спеціальних ІКТ та Інтернет-технологій. Український дослідник А. Хуторський пропонує таке визначення дистанційного навчання – «навчання, при якому віддалені суб'єкти здійснюють процес навчання за допомогою телекомунікацій».[2, с.24]

У монографії «Організаційні моделі відкритих систем освіти» В. Ю. Бикової описані такі види дистанційної освіти:

- Дистанційна освіта - форма організації та здійснення навчально-виховного процесу, при якій його учасники (суб'єкти) здійснюють переважно і переважно екстериторіальні педагогічні взаємодії;
- Традиційне дистанційне навчання – вид дистанційного навчання, при якому учасники та організатори навчального процесу часто взаємодіють асинхронно за часом і використовуються переважно як транспортна система для передачі навчальних матеріалів та пошти, телефону чи інших інформаційних об'єктів. телеграфна система. ;
- Електронна дистанційна освіта – вид дистанційного навчання, де учасники та організатори навчального процесу здійснюють індивідуалізовані взаємодії, використовуючи електронні транспортні системи для забезпечення навчального матеріалу та інших інформаційних об'єктів, асинхронно та синхронно, переважно та в принципі, комп'ютерний Інтернет, ІКТ

Сучасний стан розвитку інформаційних технологій забезпечує ефективне та ефективне впровадження змішаного та дистанційного навчання – відносно нової форми навчання. Використання платформи Moodle дає змогу студентам розвивати професійні навички практичного та теоретичного характеру, оволодіти широкою базою теоретичних знань, навичками самонавчання та самоконтролю, самопідготовки та самоадаптації до майбутньої професійної діяльності. в соціально-економічних перетвореннях сучасного суспільства.

Висновки: слід зазначити, що включення дистанційної освіти у викладання спортивно-педагогічних дисциплін має відбуватися за двома напрямками: засвоєння теоретичної частини навчальної програми з дисципліни, як із традиційними засобами навчання, так і ІКТ. При засвоєнні практичної частини рекомендується відеоінструктаж, уроки, вивчення технічних елементів та використання рухових навичок.

Проте, готуючи студентів до напрямів «фізична культура і спорт» та «середня освіта (фізичне виховання)», слід зазначити, що жодна платформа

дистанційної освіти не може запропонувати студентам, спортсменам реальних умов для навчання та спортивного виховання. оволодіння різними прийомами розвитку моторики в спортивних і спеціалізованих залах, дитячих і змагальних сценах, стадіонах, басейнах. Тому традиційна тренувальна складова залишається провідною у підготовці майбутніх спортсменів та професіоналів спорту.[3, с.57].

Література:

1. Басенко О. В. Організація дистанційного навчання студентів ВНЗ спортивного профілю засобами інформаційно-комунікаційних технологій. Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. 11 (66)15, 2015. С. 12-16.
2. Белікова Н. О. Прикладні аспекти використання інформаційно-комунікаційних технологій у професійній підготовці майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту. Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Сер.: Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт. Вип. 118(2), 2014. С. 21-24.
3. Биков В. Ю. Моделі організаційних систем відкритої освіти: монографія / В. Ю. Биков., Київ: Атіка, 2009